

یکسال با نمایش بینوایان

در تئاتر این چند ساله کمتر پیش آمده است که گروهی چند صبحی رایانم گذرانده باشند و با روحیه و روان یکدیگر آشنا باشند. متأسفانه تئاتر ایران در شرایط کنونی اوضاع نابسامانی از نظر مدیریت دارد و از اساس و بنیان دچار مشکل است. شاید اگر شرایط هدایت و مدیریت مناسبی در تئاتر وجود داشته باشد، داشتن گروه‌های منسجم تئاتری یکی از مهمترین عوامل رشد تئاتر محسوب شود. گروه‌های ثابت تئاتری دارای ویژگی‌های بیشماری هستند که شاید در این مقال نتوان به بررسی آنها پرداخت، اما حضور یکساله گروه نمایش بینوایان نوید بخش یک حرکت تازه است، گروهی که پیش از یکسال است که تشکیل شده است و اجرای نمایش بینوایان حاصل تلاش یکساله این گروه.

۸ آبان ساعت ۷،۵، چهار بعد از ظهر برای حضور در جمع گروه نمایش بینوایان دعوت شده‌ام، به اتفاق آقای غریب پور وارد سالن طبقه دوم شدم، اعضای گروه همه بودند، فضایی ساده و بی ریای صمیمی، تعدادی شمع روی میز و اطراف آن روشن کرده بودند و با ورود غریب پور، همه گروه به شادی پرداختند، جشن یکسالگی گروه نمایش بینوایان در فضای ساده و صمیمی برگزار شد.

ابتدا غریب پور ضمن تشکر و قدردانی از گروه و فرهنگسرای بهمین که این موقعیت را فراهم کرده‌اند به بیان مسائل و ویژگی‌های گروه اشاره کرد، سپس خسرو خورشیدی طراح صحنه نمایش ضمن سخنرانی کوتاه خود از این نمایش و حضور در آن ابراز شادی و رضایت کرد.

باقر صحرارودی، مهدی فتحی، دیانا، شمسی فضل الهی، بهزاد فراهانی، تانیا جوهری، مه‌ری مهرنیا و رویا تیموریان، هر کدام سخنان کوتاهی ایراد کردند. نکته قابل توجه این جلسه تاکید کارگردان نمایش اعضای گروه بر فعالیت‌های سالم و سازنده در نظام جمهوری اسلامی بود و اینکه اجرای این نمایش

می‌تواند به نوعی حضور تئاتر ایران باشد. در چهره تمام گروه رضایت از این حضور دیده می‌شد و به نظر می‌رسد که طلسم نداشتن گروه‌های اجرایی مداوم دارد شکسته می‌شود. به هر حال جشن یکسالگی گروه نمایش بینوایان نشانگر حضور صادقانه و علاقه و عشق جماعت تئاتری است در این عرصه مراسم یا خاموش کردن شمع‌ها توسط بازیگران خردسال نمایش و پذیرایی مختصری که شامل چای و شیرینی است به اتمام می‌رسد.

بچه‌ها هر کدام در گوشه و کنار با هم گپ می‌زنند، فضای ساده و صمیمی است و امیدوار کننده، نگاه روی یک تابلو انتهای دیوار می‌ماند که روی آن این عبارت خوشنویسی شده است:

بنام الله، یکسالگی گروه بینوایان را به شما عزیزان هنرمند تبریک گفته، آرزو مندم که حتی کودکان شما نیز روزی جای شما را گرفته و این نمایش نسل در نسل دوام یافته و این آرزوی محال اتفاق افتد که: تئاتری که با ایمان همزاد باشد، تئاتر ماندگار است. کارگردان خشن اما مهربان شما - بهروز غریب پور. به هر حال حالا که شما این نوشته را می‌خوانید بینوایان در حال اجرا در فرهنگسرای بهمین است. شاید رگه‌های صمیمیت و معنویت گروه در جای جای اجرای نمایش بینوایان و تلاش یکساله آنان جایی در قلب‌های شما پیدا کند. به امید روزی که تئاتر سر و سامان بگیرد و گروه‌های نمایش ثابت در ایران شکل بگیرد.

